

Binnenkijken

“Alle huizen op het domein zijn opgebouwd uit houten CLT-panelen en hebben een soortgelijke buitengevel. Binnen zijn er wel meer verschillen qua indeling”

Wim bewoner

De cohousing bestaat uit twee rijen huizen, een losstaand huis en een gemeenschappelijke schuur. Er is ook een grote zwembijver.

‘Ze delen alles, behalve hun onderbroek.’ Het zou zomaar een – onwaar weliswaar! – vooroordeel kunnen zijn over mensen die kiezen voor cohousing. **Want vooroordelen, zo zijn er veel, aldus de acht gezinnen die op de gloednieuwe cohousingsite Meeren in Olen wonen.**

Tekst: Hanna Van Thienen
Foto's: Nattida-Jayne Kanyachalao

Op bezoek bij cohousing Meeren “Nee, wij zijn geen geitenwollensokken”

Een croque monsieur tijdens de pauze van de bewonersvergadering.

Scan de QR-code en kijk mee naar cohousing Meeren.

Domein Meeren in Olen opwandelen, is als in een vakantieoord belanden. Een historische schuur staat er tussen twee rijen woningen. Daarachter een vrijstaand huis én een enorme parktuin. Inclusief schommel aan een boomtak, wilde bloemen in al even wilde perkjes en een zwembijver om het idyllische beeld af te maken.

Voor zeven gezinnen is deze plek sinds kort hun thuis. De meesten verhuisden de voorbije maanden. Het achtste en laatste gezin volgt weldra. "Ons huis is binnen nog niet helemaal afgewerkt", zeggen Leen (33) en Joris (35). Vandaag wonen ze samen met hun dochtertje Aster (1,5) in Heverlee, zo'n 50 kilometer verderop. En ze zijn niet de enigen die speciaal voor dit domein naar de Kempen afzakten. Gerd (35), haar man Wim (36) en hun kinderen Finne (8) en Lotte (5) woonden vroeger in Wijnegem. "Wij waren al langer specifiek op zoek naar een cohousingproject in het groen", zegt Gerd. "We kozen bewust voor een plek met aparte woonunits. Er zijn ook projecten waarbij je bijvoorbeeld een leefruimte of keuken deelt, maar dat houden wij persoonlijk liever privé."

De historische schuur op het domein, die delen de gezinnen wel. Er staat een keuken in en sinds kort ook een kachel. Op de bovenverdieping is een sauna en een polyvalente ruimte die zal worden ingericht als coworkingspace. "Vroeger was dit hele domein eigendom van een boer. De schuur deed dienst als stal voor de dieren", zegt naamgenoot Wim (36), die met zijn vriend Ben (27) in een van de rijhuizen woont. "De oude boerderij stond naast de schuur. Ze werd afgebroken om plaats te maken voor onze nieuwbouwwoningen."

Spannend

Gerd en haar gezin kozen voor een huis achteraan in de rij, grenzend aan de parktuin en met zicht op de zwembijver. "Ik ben tuinontwerper", zegt ze. "Zo dicht bij de natuur kunnen wonen, is natuurlijk zalig. Net als de zwembijver. Daar hebben we met z'n allen al enorm van genoten." Het gezin woont hier sinds januari.

"Vrienden en familie verklaarden ons in het begin gek. Gaan samenwonen met mensen die je niet kent. Waarom zou je zoiets doen?"

Gerd
bewoonster

"In het begin zaten we hier alleen, dat was toch een beetje spooky", glimlacht Wim. "Er zat een jaar tussen onze aankoop en het moment waarop we konden verhuizen. Een stressvolle periode, want je weet niet precies wat je moet verwachten."

"Vrienden en familie verklaarden ons gek", zegt Gerd. "Gaan samenwonen met mensen die je niet kent. En dan nog zo ver weg. Waarom zou je zoiets doen? Wij kochten het huis bovendien lang voor we wisten wie onze burens gingen worden. Natuurlijk is dat spannend. Maar het is goed uitgedraaid. We voelen ons hier heel goed omringd."

Alle rijwoningen bestaan uit twee verdiepingen. Bij het gezin van Gerd heb je vanuit de open leefruimte zicht op de zwembijver. Boven zijn vier slaapkamers en twee badkamers. "Alle huizen op het domein zijn opgebouwd uit houten CLT-panelen en hebben een soortgelijke buitengevel. Binnen zijn

▲▲ De keuken van Stefanie en Kim.

▲ Stefanie, Kim en hond Floki voor de gemeenschappelijke schuur. "In januari verwachten we ons eerste kindje. De eerste cohousingbaby", knipoogt Stefanie.

◀ Gerd en Wim verhuisden met hun dochters vanuit Wijnegem naar Olen. Zij schilderden een deel van de houten muren roze.

er wel meer verschillen qua indeling", zegt Gerd. "En wat de inrichting betreft, doet elk gezin uiteraard zijn ding. Wij kozen er bijvoorbeeld voor om enkele binnenmuren te schilderen om het houteffect te breken. Lichtroze in de leefruimtes en donkergroen in onze slaapkamer. Vooral dat laatste was een gedurfde keuze waar we nog altijd heel blij mee zijn."

Kinderen spelen samen

Op een van de kinderkamers zitten dochters Lotte en Finne met buurmeisje Isadora te spelen. "Nog zo'n voordeel aan cohousing. De kinderen lopen gewoon bij elkaar binnen en buiten. En als volwassenen helpen we elkaar ook waar we kunnen. Toen onlangs een van de bewoners in de WhatsApp-groep postte dat ze een droogkast moest verplaatsen, snelden meteen meerdere burens te hulp."

Vandaag brengen alle gezinnen de hele dag samen door, want het is bewonersvergadering. Het hoofdkwartier is de living van Helena (29) en Andreas (29). Zij wonen in het enige vrijstaande huis op het domein. "Omdat dit project nog zo nieuw is, zijn we de voorbije weken geregeld samengekomen", zegt Stefanie (41), die samen met haar vriend Kim (42) in een rijhuis aan de straatkant woont. In januari verwachten ze hun eerste kindje. "De eerste cohousingbaby", knipoogt Stefanie.

Tijdens de vergadering valt er heel wat te bespreken. "Hoe beheren we de tuin, welke invulling geven we aan de schuur... Het zijn enkele onderwerpen waar we afspraken over moeten maken", zegt Stefanie. "Om het samenleven te vergemakkelijken, hebben we werkgroepen rond verschillende thema's. Soms duurt het overleg even, maar uiteindelijk komen we er altijd uit. Ieder heeft zijn talenten, door die samen te voegen versterken we elkaar."

Zo veel verschillende meningen met elkaar verzoenen, is net het interessante aan cohousing, vindt Wim, de vriend van Ben. "Door te overleggen, kom je soms tot nieuwe inzichten die je als individu nooit had bereikt. Je kiest beter niet voor deze manier van wonen als je altijd je eigen ideeën wil doordrukken. Samenleven is een werkwoord en dat vraagt inspanning

van iedereen. Ik denk dat we dat in de ruimere samenleving wat vergeten zijn."

Cohousing Meeren in Olen is een project van HEEM, een projectontwikkelaar gespecialiseerd in dit soort samenlevingsvormen. Een groot voordeel, vinden de bewoners. "Het geeft je een duidelijk kader. Je hoeft niet zelf van nul te starten", zegt Jorgo (43), die samen met zijn vrouw Karolien (48) en hun kinderen Isadora en Elmo op het domein woont. "HEEM houdt bovendien bij de verkoop van de units ook rekening met de compatibiliteit van de bewoners en organiseert kennismakingsmomenten. Zulke dingen helpen om tot een goede groep te komen."

Veerkrachtiger

"We delen grotendeels dezelfde waarden, maar je moet niet denken dat het hier een geitenwollensokkengedoe is of dat wij allemaal hippies zijn", glimlacht Stefanie.

Dat die perceptie nog bij heel wat mensen leeft, merken ook de andere bewoners. "Buitenstaanders vragen zich soms af wat wij hier uitspoken", glimlacht Wim. "Onlangs hadden we een burendag. Er kwam veel volk langs. Dat was voor ons heel fijn. We kregen toen meermaals te horen dat het bijzonder is hoe wij hier samenleven. Terwijl wij voor een groot stuk terugkeren naar een model dat bij vorige generaties heel vanzelfsprekend was: burens die elkaar kennen en spullen delen, kinderen die samen spelen... Zo nieuw is dat allemaal niet." "Dat we een groep zijn, maakt ons veerkrachtiger", vindt Jorgo. "We zijn een soort dorpje waarvan alle bewoners op elkaar kunnen rekenen." Wim, de vriend van Gerd, knikt: "Ik ken niemand in deze streek en toch voel ik me meer verankerd en thuis dan toen we nog in Wijnegem woonden. Net omdat we als burens een groep vormen."

"Het is elke dag een plezier om hier te mogen thuiskomen", vult Kim nog aan. "Na het werk een praatje maken of samen eten, zulke dingen doen echt deugd. In de schuur is net een kachel geïnstalleerd, ik weet nu al dat het gezellig wordt wanneer we die binnenkort met z'n allen gaan uitsetten."